

179

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. září 1949 byla v Paříži přijata Všeobecná dohoda o výsadách a imunitách Rady Evropy a dne 6. listopadu 1952 ve Štrasburku byl sjednán Protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy.

S dohodou i Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky. Listina o přístupu České republiky ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy ze dne 2. září 1949 a k Protokolu ze dne 6. listopadu 1952 byla uložena u depozitáře dohody i Protokolu, tj. generálního tajemníka Rady Evropy, dne 28. dubna 1995.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 22 dnem 10. září 1952 a Protokol v souladu se zněním svého článku 7 odst. (b) vstoupil v platnost dnem 11. července 1956. Pro Českou republiku dohoda i Protokol vstoupily v platnost na základě článku 7 odst. (ii) Protokolu dnem 28. dubna 1995.

Dne 28. dubna 1995 byly ve Štrasburku jménem České republiky podepsány:

Druhý protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, sjednaný v Paříži dne 15. prosince 1956,

Čtvrtý protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, sjednaný v Paříži dne 16. prosince 1961

a

Pátý protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, sjednaný ve Štrasburku dne 18. června 1990.

S protokoly vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky je ratifikoval. Ratifikační listiny byly uloženy u depozitáře, tj. generálního tajemníka Rady Evropy, dne 30. května 1995.

Druhý protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 6 odst. 1 dnem 15. prosince 1956 a pro Českou republiku vstoupil v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 30. května 1995.

Čtvrtý protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 10 odst. 1 dnem 16. prosince 1961 a pro Českou republiku vstoupil v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 30. května 1995.

Pátý protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 3 odst. 1 dnem 1. listopadu 1991 a pro Českou republiku vstoupí v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 1. září 1995.

České překlady dohody i protokolů se vyhledávají současně.

VŠEOBECNÁ DOHODA

o výsadách a imunitách Rady Evropy

Vlády belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Řeckého království, Irské republiky, Italské republiky, Velkovévodství Lucemburského, Nizozemského království, Norského království, Švédského království, Turecké republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

Vzhledem k tomu, že podle článku 40 odstavce (a) Statutu Rady Evropy, zástupci členských států a Sekretariátu požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k výkonu svých funkcí;

Vzhledem k tomu, že podle odstavce (b) výše uvedeného článku se členové Rady Evropy zavázali

uzavřít za účelem plnění ustanovení tohoto odstavce dohodu;

Vzhledem k tomu, že Výbor ministrů doporučil vládám členů, aby přijaly následující ustanovení;

dohodly se na následujícím:

HLAVA I

Subjektivita – způsobilost

Článek 1

Rada Evropy je právníckou osobou. Má způsobi-

lost uzavírat smlouvy, nabyvat nemovitý a movitý majetek a zcizovat jej a vystupovat před soudy.

V těchto otázkách podniká generální tajemník jménem Rady Evropy nezbytná opatření.

Článek 2

Generální tajemník vždy spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit řádný výkon spravedlnosti, zabezpečit dodržování policejních předpisů a předcházet jakémukoli zneužívání výsad, imunit, osvobození a výhod stanovených v této dohodě.

HLAVA II

Majetek, fondy a aktiva

Článek 3

Rada, její majetek a aktiva, kdekoli umístěné a v držení kohokoli, požívají imunity vůči všem druhům právního řízení, pokud se jí Výbor ministrů v určitém případě výslovně nevzdal. Rozumí se však, že zřeknutí se imunity se nevztahuje na žádné opatření nuceného výkonu rozhodnutí či zadržení majetku.

Článek 4

Budovy a místnosti Rady jsou nedotknutelné. Její majetek a aktiva, kdekoli umístěné a v držení kohokoli nepodléhají prohlídce, zabavení, konfiskaci, vyvlastnění ani žádnému jinému správnímu, soudnímu nebo zákonodárnému zásahu.

Článek 5

Archivy Rady a vůbec všechny listiny, které jí patří nebo jsou v jejím držení, jsou nedotknutelné, ať jsou kdekoli umístěny.

Článek 6

Nepodléhají finanční kontrole, finančním předpisům ani regulaci a finančnímu moratoriu kteréhokoli druhu:

- a) Rada může držet jakékoli devizy a mít účty v kterékoli měně;
- b) Rada může volně převádět své fondy z jedné země do druhé nebo v rámci jedné země a směňovat jakékoli devizy, jež drží, na kteroukoli měnu;
- c) při výkonu svých práv podle odstavců a) a b) bude Rada Evropy brát náležitý ohled na požadavky vlády členu, pokud shledá, že jim může vyhovět bez újmy svým zájmům.

Článek 7

Rada, její aktiva, příjmy a další majetek jsou osvobozeny:

- a) ode všech přímých daní; Rada se však nebude domáhat osvobození od daní a poplatků, které jsou ve skutečnosti pouhou náhradou za obecně užitečné služby;
- b) ode všech celních poplatků, dovozních i vývozních zákazů a omezení, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; předměty dovezené s tímto osvobozením nebudou prodány na území státu, do něhož byly přivezeny, leda za podmínek schválených vládou tohoto státu;
- c) ode všech celních poplatků, dovozních i vývozních zákazů a omezení, pokud jde o její publikace.

HLAVA III

Spojení

Článek 8

Výbor ministrů a generální tajemník požívají na území každého členského státu, pokud jde o jejich úřední spojení, alespoň tak výhodného zacházení, jaké poskytuje tento stát členům diplomatických úřadů kterékoliv jiné vlády.

Úřední korespondence ani jiná úřední spojení Výboru ministrů a Sekretariátu nepodléhají cenzuře.

HLAVA IV

Zástupci členských států ve Výboru ministrů

Článek 9

Zástupci členských států ve Výboru ministrů požívají při výkonu svých funkcí a během svých cest do a z místa schůze těchto výsad a imunit:

- a) imunity vůči zatčení nebo jinému zbavení svobody a vůči zabavení osobních zavazadel a imunity vůči právním řízením jakéhokoli druhu pro výroky ústní nebo písemné, jakož i pro všechna jednání, která učiní z titulu svého úředního postavení;
- b) nedotknutelnost veškerých listin a dokumentů;
- c) právo užívat šifer a přijímat listiny nebo korespondenci kurýrem nebo v zapečetěných zavazadlech;
- d) pro sebe i své manžely vynětí z přistěhovaleckých omezení či z hlášení cizinců ve státě, do kterého přijíždějí nebo kterým projíždějí při výkonu svých funkcí;
- e) pokud se týká devizových nebo měnových omezení, týchž výhod, jaké se poskytují členům diplomatických úřadů srovnatelného postavení;
- f) pokud se týká osobních zavazadel, týchž imunit a výhod, jaké se poskytují členům diplomatických úřadů srovnatelné hodnosti.

Článek 10

S cílem zajistit zástupcům ve Výboru ministrů plnou svobodu slova a úplnou nezávislost při plnění povinností, bude se poskytovat imunita vůči právním řízením pro výroky ústní nebo písemné a pro všechna jednání, jež učiní při výkonu svých povinností, i poté, kdy osoby, jichž se to týká, přestaly vykonávat tyto povinnosti.

Článek 11

Výsady a imunity se poskytují zástupcům členských států nikoli pro jejich osobní prospěch, ale s cílem zabezpečit nezávislý výkon jejich funkcí ve vztahu k Výboru ministrů. Proto má členský stát nejen právo, ale i povinnost zbavit imunity svého zástupce v každém případě, kdy by podle mínění členského státu imunita překážela výkonu spravedlnosti a kdy se jí lze vzdát bez újmy účelu, pro který se imunita poskytuje.

Článek 12

- Ustanovení článků 9, 10 a 11 nelze použít ve vztahu k úřadům státu, jehož je osoba občanem nebo jehož je či byla zástupcem.
- V článcích 9, 10 a 11 a v článku 12 písm. a) výraz „zástupci“ zahrnuje všechny zástupce, alternativní zástupce, poradce, odborné znalce a tajemníky delegací.

HLAVA V

Zástupci v Poradním shromáždění

Článek 13

Svobodný pohyb zástupců v Poradním shromáždění a jejich náhradníků do a z místa schůze nelze podrobit žádným administrativním ani jiným omezením.

Zástupcům a jejich náhradníkům budou, pokud jde o cla a kontrolu směny (devizové limity), poskytnuty:

- jejich vlastní vládou tytéž výhody, jaké jsou poskytovány vysokým úředníkům cestujícím služebně do ciziny na přechodnou dobu;
- vládami jiných členských států tytéž výhody, jaké jsou poskytovány zástupcům cizích vlád při přechodných služebních cestách do zahraničí.

Článek 14

Zástupci v Poradním shromáždění a jejich náhradníci požívají imunity vůči veškerým úředním výslechům, zbavení svobody a veškerému právnímu postihu, pokud jde o jejich slovní výroky a hlasování při výkonu funkcí.

Článek 15

Během zasedání Poradního shromáždění zástupci

ve shromáždění a jejich náhradníci, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou parlamentními poslanci, požívají:

- na území svého domovského státu imunit poskytovaných v tomto státě členům parlamentu;
- na území všech ostatních členských států imunity vůči jakémukoli zbavení svobody a soudnímu stíhání.

Této imunity požívají také při cestách do a z místa schůze Poradního shromáždění. Imunity se však nelze dovolat v případech, kdy zástupci a jejich náhradníci byli přistiženi při spáchání trestného činu, pokusu o jeho spáchání nebo bezprostředně po jeho spáchání, ani v případech, kdy je Shromáždění zbavilo imunity.

HLAVA VI

Úředníci Rady

Článek 16

Mimo výsad a imunit uvedených v článku 18, generální tajemník a náměstek generálního tajemníka požívají, spolu se svými manžely a nezletilými dětmi, výsad a imunit, osvobození a výhod poskytovaných diplomatickým zástupcům v souladu s mezinárodním právem.

Článek 17

Generální tajemník určí kategorie úředníků, na něž se bude ustanovení článku 18 vztahovat. Sdělí to vládám všech členských států. Jména úředníků zahrnutých do těchto kategorií budou pravidelně oznamována vládám členských států.

Článek 18

Úředníci Rady Evropy:

- požívají imunity vůči právnímu řízení pro výroky ústní nebo písemné, jakož i pro všechna jednání, která učiní v jejich mezích z titulu svého úředního postavení v mezích své pravomoci;
- jsou osvobozeni od zdanění platů a požitků, placených jim Radou Evropy;
- nepodléhají spolu se svými manžely a členy svých rodin, žijícími na jejich náklady, přistěhovaleckým omezením a hlášení cizinců;
- požívají stejných výsad, pokud jde o devizové výhody, jako úředníci obdobné hodnosti přidělení k diplomatickým úřadům pověřeným u příslušné vlády;
- požívají spolu se svými manžely a členy svých rodin, žijícími na jejich náklady, v době mezinárodní krize při repatriaci týchž výhod jako diplomatických zástupců;
- mají právo bezcelně dovézt svůj nábytek a svršky v době, kdy poprvé nastoupí do úřadu v dotčeném

státě a bezcelně je vyvézt zpět do státu svého trvalého pobytu.

Článek 19

Výsady a imunity se poskytují úředníkům v zájmu Rady Evropy a nikoli pro jejich osobní prospěch. Generální tajemník má právo a zároveň povinnost zbavit imunity kteréhokoli úředníka v každém případě, kdy by podle jeho mínění překážela výkonu spravedlnosti a kdy se jí lze vzdát bez újmy zájmům Rady Evropy. Jde-li o generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka, má právo zbavit je imunity Výbor ministrů.

HLAVA VII

Dodatkové dohody

Článek 20

Rada může uzavřít s členským státem nebo s více členskými státy dodatkové dohody, které pozměňují ustanovení této Všeobecné dohody ve vztahu k tomuto členskému státu nebo k těmto členským státům.

HLAVA VIII

Spory

Článek 21

Jakýkoli spor mezi Radou a soukromými oso-

bami, týkající se dodávek, poskytnutých služeb a nemovitostí zakoupených jménem Rady, bude předložen arbitráži podle správního nařízení vydaného generálním tajemníkem a schváleného Výborem ministrů.

HLAVA IX

Závěrečná ustanovení

Článek 22

Tato dohoda podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy. Dohoda vstoupí v platnost, jakmile uloží ratifikační listiny sedm signatářů.

Signatáři však souhlasí, že do vstupu dohody v platnost, v souladu s ustanoveními předchozího odstavce a s cílem vyhnout se jakýmkoli průtahům v řádné činnosti Rady, budou dohodu od okamžiku svého podpisu předběžně uplatňovat, a to v souladu se svými ústavními pravidly.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto Všeobecnou dohodu.

Dáno v Paříži, dne 2. září 1949 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník předá ověřenou kopii každému signatáři.

PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Signatářské vlády Všeobecné dohody o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané v Paříži 2. září 1949 (dále jen „Dohoda“),

prející se rozšířit opatření Dohody, dohodly se na tomto:

Článek 1

Kterýkoli současný nebo budoucí členský stát Rady Evropy, který nepodepsal Dohodu, může přistoupit k ní i k tomuto protokolu uložením své listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy, který o tom zpraví členské státy Rady.

Článek 2

- a) Ustanovení hlavy IV Dohody se budou vztahovat na zástupce, jež se účastní schůzí zástupců ministrů.
- b) Ustanovení hlavy IV Dohody se vztahují na zástupce (kromě zástupců v Poradním shromáždění), kteří se účastní schůzí svolaných Radou

Evropy mimo období zasedání Výboru ministrů a zástupců ministrů. Zástupci, kteří se účastní takových schůzí, se však nemohou dovolávat imunity vůči zatčení a trestnímu stíhání, pokud byli přistiženi při spáchání trestného činu, pokusu o jeho spáchání nebo bezprostředně po jeho spáchání.

Článek 3

Ustanovení článku 15 Dohody se vztahují na zástupce v Poradním shromáždění a na jejich náhradníky v době, kdy se účastní schůzí výborů a podvýborů Poradního shromáždění, cestují do a z místa konání těchto schůzí, bez ohledu na to, zda Shromáždění v této době zasedá.

Článek 4

Stálí představitelé členských států při Radě Evropy požívají při výkonu svých funkcí a v průběhu svých cest do a z místa konání schůzí výsad, imunit

a výhod, kterých požívají diplomatictí zástupci srovnatelného postavení.

Článek 5

Výsady, imunity a výhody se neposkytují zástupcům členských států pro jejich osobní prospěch, ale pro zaručení nezávislého výkonu jejich funkcí ve vztahu k Radě Evropy. Členský stát proto má nejen právo, ale též povinnost zbavit svého zástupce imunity v případě, kdy by překážela výkonu spravedlnosti a je-li možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který se imunita poskytuje.

Článek 6

Ustanovení hlavy IV nelze použít ve vztahu k úřadům státu, jehož je osoba občanem nebo jehož je či byla zástupcem.

Článek 7

- a) Tento protokol bude otevřen k podpisu všem členským státům, které podepsaly Dohodu. Protokol bude ratifikován současně s ratifikací nebo po ratifikaci Dohody. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

- b) Tento protokol vstoupí v platnost dnem, kdy bude ratifikován všemi signatáři, jež k tomuto datu ratifikovali Dohodu, přičemž počet signatářů, kteří ratifikovali Dohodu a Protokol, nesmí být menší než sedm.

- c) Pro signatáře, kteří ratifikují později, Protokol vstoupí v platnost dnem uložení ratifikační listiny.

- d) U členských států, které přistoupily k Dohodě a Protokolu v souladu s ustanovením článku 1, Dohoda a Protokol vstoupí v platnost:

(i) dnem, který je uveden v písmenu b) v případech, kdy listina o přístupu byla uložena před tímto datem; nebo

(ii) dnem uložení listiny o přístupu v případech, kdy tato listina je uložena v den následující po dni uvedeném v písmenu b).

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno ve Štrasburku dne 6. listopadu 1952 v anglickém a francouzském jazyce, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy, přičemž obě znění mají stejnou platnost. Generální tajemník zašle kopie každé vládě, která Protokol podepsala nebo k němu přistoupila.

DRUHÝ PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Signatářské vlády, členové Rady Evropy,

majíce na zřeteli ustanovení článku 59 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podepsané v Římě 4. 11. 1950, že členové Evropské komise pro lidská práva (dále jen „Komise“) jsou oprávněni požívat při výkonu svých funkcí výsad a imunit uvedených v článku 40 Statutu Rady Evropy a v dohodách uzavřených za účelem plnění jeho ustanovení,

uznávající, že je důležité určit a definovat výsady a imunity v protokolu ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané dne 2. září 1949,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Členové Komise při výkonu svých funkcí a během svých cest na místo a z místa schůzek požívají následujících výsad a imunit:

- a) imunity vůči zatčení nebo zadržení a vůči zabavení osobních zavazadel a imunity vůči řízením jakéhokoli druhu pro výroky ústní nebo písemné, jakož i pro všechna jednání učiněná z jejich oficiálního postavení,

- b) nedotknutelnost veškerých listin a dokumentů,

- c) vynětí pro sebe i pro své manžely z přistěhovaleckých omezení nebo hlášení cizinců ve státě, do kterého přijíždějí nebo kterým projíždějí při výkonu svých funkcí.

Článek 2

1. Žádná administrativní nebo jiná omezení nebudou uvalena na volný pohyb členů Komise na místo a z místa zasedání Komise.

2. Pokud jde o cla a devizové limity, budou členům Komise poskytnuty:

- a) vlastní vládou stejné výhody, jaké jsou poskytovány vysokým státním úředníkům při služebních cestách do zahraničí,

- b) vládami jiných členských států stejné výhody, jaké jsou poskytovány zástupcům cizích vlád při služebních cestách.

Článek 3

S cílem zajistit členům Komise plnou svobodu projevu a plnou nezávislost při plnění jejich povinností, bude jim poskytnuta imunita i vůči právním řízením pro výroky ústní nebo písemné a pro všechna

jednání, jež učiní při výkonu svých povinností, i poté, kdy osoby, jichž se to týká, přestaly vykonávat tyto povinnosti.

Článek 4

Výsady a imunity nebudou poskytnuty členům Komise pro jejich osobní prospěch, ale pro zaručení nezávislého výkonu jejich funkcí. Pouze Komise může zbavit své členy imunity. Komise nemá pouze právo, ale i povinnost zbavit imunity svého člena v každém případě, kdy by překážela výkonu spravedlnosti, pokud je možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který byla imunita poskytnuta.

Článek 5

Tento protokol bude otevřen k podpisu členskými státy Rady Evropy, které se mohou stát smluvní stranou:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace a následující ratifikací.

Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 6

1. Tento protokol vstoupí v platnost, jakmile jej tři členské státy Rady Evropy v souladu s článkem 5 podepsaly bez výhrady ratifikace nebo jej ratifikovaly.

2. Pro každý členský stát, který jej podepíše bez výhrady ratifikace nebo ratifikuje později, vstoupí tento protokol v platnost dnem podpisu nebo uložení ratifikační listiny.

Článek 7

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy datum vstupu tohoto protokolu v platnost a sdělí jim názvy těch členských států, které jej podepsaly bez výhrady ratifikace nebo které jej ratifikovaly.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno v Paříži dne 15. prosince 1956 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle kopie tohoto protokolu každé signatářské vládě.

ČTVRTÝ PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Signatářské vlády, členové Rady Evropy,

majíce na zřeteli, že podle ustanovení článku 59 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podepsané v Římě 4. listopadu 1950, jsou členové Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) oprávněni při výkonu svých funkcí požívat výsad a imunit uvedených v článku 40 Statutu Rady Evropy a v dohodách uzavřených na základě tohoto článku,

usuzující, že výše uvedené výsady a imunity je třeba specifikovat v protokolu ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané v Paříži 2. září 1949,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Pro účely tohoto protokolu termín „soudci“ znamená soudce, zvolené v souladu s článkem 39 Úmluvy a státem jmenované ad hoc soudce v souladu s článkem 43 Úmluvy.

Článek 2

Soudci požívají při výkonu svých funkcí a během cest konaných při výkonu těchto funkcí následujících výsad a imunit:

- a) imunity vůči zatčení nebo vazbě a vůči zabavení osobních zavazadel a imunity vůči právním říze-

ním kteréhokoli druhu pro výroky ústní nebo písemné a všechna jednání učiněná při výkonu jejich funkce,

- b) vynětí z omezení volného pohybu pro sebe a své manžely při odjezdu a příjezdu ze země trvalého pobytu, při příjezdu a pobytu v zemi, ve které vykonávají své funkce, jakož i vynětí z přistěhovaleckých omezení nebo hlášení cizinců ve státě, do kterého přijíždějí nebo kterým projíždějí při výkonu svých funkcí.

Článek 3

Při cestách konaných při výkonu jejich funkcí budou soudcům, pokud jde o cla a devizové limity, poskytnuty:

- a) vlastní vládou tytéž výhody, jaké jsou poskytovány vysokým státním úředníkům cestujícím do ciziny při služebních cestách do zahraničí,
- b) vládami jiných členských států stejné výhody, jaké jsou poskytovány představitelům diplomatických misí.

Článek 4

1. Dokumenty a listiny Soudu, soudců a soudní administrace týkající se činnosti Soudu jsou nedotknutelné.

2. Úřední korespondence a jiná úřední sdělení Soudu, jejich členů a soudní administrace nemohou být zadrženy nebo cenzurovány.

Článek 5

Aby byla soudcům zabezpečena plná svoboda slova a naprostá nezávislost při plnění povinností, bude jim i nadále poskytována imunita vůči soudním řízením pro výroky ústní nebo písemné a pro všechna jednání vyplývající z plnění jejich povinností, i když osoby, jichž se to týká, již nevykonávají funkce.

Článek 6

Výsady a imunity se neposkytují soudcům pro jejich osobní prospěch, ale pro zaručení nezávislého výkonu jejich funkcí. Pouze Soud zasedající v plénu je oprávněn zbavit soudce imunity; nemá pouze právo, ale také povinnost zbavit soudce imunity v každém případě, kdy by podle jeho názoru imunita překážela výkonu spravedlnosti, a je-li možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který byla poskytnuta.

Článek 7

1. Ustanovení článků 2 až 5 tohoto protokolu se vztahují i na tajemníka Soudu a jeho zástupce, pokud vykonává funkci tajemníka Soudu, bez omezení na výsadách a imunitách, jež mohou požívat podle článku 18 Všeobecné dohody o výsadách a imunitách Rady Evropy.

2. Ustanovení článku 18 Všeobecné dohody o výsadách a imunitách Rady Evropy se vztahuje na zástupce tajemníka Soudu, pokud se týče jeho funkce jako takové, není-li činný jako tajemník Soudu.

3. Výsady a imunity uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se neposkytují tajemníkovi Soudu a jeho zástupci pro jejich osobní prospěch, ale pro usnadnění výkonu jejich povinností. Pouze Soud zasedající v plénu je oprávněn zbavit tajemníka Soudu a jeho zástupce imunity; nemá pouze právo, ale také povinnost odejmout tuto imunitu v každém případě, kdy by podle jeho názoru překážela výkonu spravedlnosti, a je-li možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který byla poskytnuta.

Článek 8

1. Každý stát může při svém podpisu bez výhrady ratifikace, při ratifikaci nebo kdykoli poté prohlásit sdělením generálnímu tajemníku Rady Evropy, že tento protokol se bude vztahovat na všechna nebo kterékoli z území, za jejichž mezinárodní styky odpovídá, a kde se v souladu s článkem 63 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod tato Úmluva aplikuje.

2. Protokol se rozšíří na území jmenovaná v uvedeném oznámení po potvrzení generálním tajemníkem Rady Evropy, že oznámení obdržel.

Článek 9

Protokol bude otevřen k podpisu členskými státy Rady Evropy, které se stanou stranami:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace, po němž následuje ratifikace.

Článek 10

1. Tento protokol vstoupí v platnost, jakmile jej tři členské státy Rady Evropy v souladu s článkem 9 podepsaly bez výhrady ratifikace nebo jej ratifikovaly.

2. Pro každý další členský stát, který tento protokol podepíše bez výhrady ratifikace nebo který jej ratifikuje, vstoupí tento protokol v platnost dnem podpisu nebo dnem uložení ratifikační listiny.

Článek 11

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady:

- a) názvy signatářů a uložení jakékoli ratifikační listiny,
- b) datum vstupu tohoto protokolu v platnost.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno v Paříži dne 16. prosince 1961 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle ověřené kopie každé signatářské vládě.

PÁTÝ PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Členské státy Rady Evropy, signatáři tohoto protokolu,

majíce na zřeteli, že podle ustanovení článku 59 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podepsané v Římě 4. listopadu 1950, jsou členové Evropské komise pro lidská práva

(dále jen „Komise“) a Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) oprávněni při výkonu funkcí požívat výsad a imunit uvedených v článku 40 Statutu Rady Evropy a v dohodách uzavřených na základě tohoto článku,

usuzující, že uvedené výsady a imunity byly

upřesněny a definovány v Druhém protokolu a ve Čtvrtém protokolu, podepsaných v Paříži 15. prosince 1956 a 16. prosince 1961, ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané v Paříži 2. září 1949,

majíce na zřeteli důležitost ve světle změn v činnosti kontrolního mechanismu Úmluvy doplnit výše zmíněnou Všeobecnou dohodu dalším protokolem,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

1. Členové Komise a členové Soudu jsou osvobozeni od zdanění platů, příjmů a náhrad placených jim Radou Evropy.

2. Výraz „členové Komise a členové Soudu“ zahrnuje členy, kteří poté, kdy byly nahrazeni, pokračují v projednávání těch případů, které již posuzují, a také ad hoc soudce jmenované na základě ustanovení Úmluvy.

Článek 2

1. Tento protokol bude otevřen k podpisu členskými státním Rady Evropy, které vysloví souhlas:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení s následnou ratifikací, přijetím nebo schválením.

2. Žádný členský stát Rady Evropy nepodepíše bez výhrady ratifikace, neratifikuje, nepřijme nebo neschválí tento protokol, pokud již neratifikoval nebo současně neratifikoval Všeobecnou dohodu o výsadách a imunitách Rady Evropy.

3. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 3

1. Tento protokol vstoupí v platnost první den měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data, kdy tři členské státy Rady Evropy vyjádří svůj souhlas být vázány protokolem podle ustanovení článku 2.

2. Pro každý členský stát, který vyjádří dodatečně svůj souhlas být vázán protokolem, vstoupí tento protokol v platnost první den měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců ode dne podpisu nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 4

Do vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s odstavci 1 a 2 článku 3, strany souhlasí prozatímně aplikovat tento protokol ode dne podpisu, pokud je to slučitelné s jejich ústavními předpisy.

Článek 5

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státním Rady:

- a) podpis,
- b) uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení,
- c) den vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s článkem 3,
- d) jiné akty, oznámení nebo zprávy vztahující se k protokolu.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno ve Štrasburku dne 18. června 1990 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy.